

rum eo: et conuersus dixit ad illos. Si quis uenit ad me et non odit patrem suum et matrem et uxorem et filios et fratres et sorores: adhuc autem et animam suam: non potest meus esse discipulus. Et qui non habulat crucem suam et uenit post me: non potest me esse discipulus. Quia enim et uobis uolens turrim edificare non prius sedens computat sumptus qui necessarii sunt: si habeat ad perficiendum: ne postea quam posuerit fundamentum et non potuerit perficere: omnes qui uiderint incipiant illud ei dicentes: quia hic homo cepit edificare et non potuit consummare. Aut quis rex iterum committere bellum aduersus alium regem: non sedens prius cogitat si possit cum decem milibus occurrere ei: qui cum viginti milibus uenit ad se? Alioquin adhuc illo longe agente: legatione mittens rogat ea que pacis sunt. Sic ergo omnis et uobis qui non renuntiat omnibus que possidet: non potest meus esse discipulus. Bonum est sal. Si autem sal quoque euanuerit: in quo condietur? Neque in terram neque in herquilum utile est: sed foras mittetur. Qui habet aures audire audiatur. **XV**

Erant autem appropinquantes ei publicani et peccatores: ut audirent illum. Et murmurabant pharisaei et scribe dicentes: quia hic peccatores recipit et manducat cum illis. Et ait ad illos parabola ista dicens. Quis et uobis homo qui habet centum oues: et si perdidit unam et illis: nonne dimittit nonaginta nouem in deserto et vadit ad illam que perierat donec inueniat eam? Et cum inueniat eam: imponit ei humeros suos gaudens: et ueniens domum conuocat amicos et uicinos dicens illis. Congratulamini michi: quia inueni

ui meam que perierat. Dico uobis: ita et gaudium erit in celo super uno peccatore penitentem agente: quam supra nonaginta tanquam iustis qui non indigent penitentia. Aut qui mulier habens dragmas decem: si perdidit dragmam unam: nonne accendit lucernam et reuertit domum et querit diligenter: donec inueniat eam? Et cum inueniat: conuocat amicos et uicinos dicens. Congratulamini michi: quia inueni dragmam quam perdideram. Ita dico uobis: gaudium erit coram angelis dei super uno peccatore penitentem agente. Ait autem. Homo quidam habuit duos filios: et dixit adolescentior et illis patri. Pater: da michi portionem substantie que me contingit. Et diuinit illis substantiam. Et non post multos dies: congregatis omnibus adolescentior filius pergit: pfectus est in regionem longinquam: et ibi dissipauit substantiam suam uiuendo luxuriose. Et postquam omnia consummasset: facta est famens ualida in regione illa: et ipse cepit egere. Et abiit et adhesit uni cuiusdam regionis illius: et misit illum in uillam suam ut pasceret porcos. Et cupiebat implere uentre suum de fiquis quas porci manducabant: et nemo illi dabat. In se autem reuersus dixit. Quanti mercenarii in domo patris mei abundant panibus: ego autem hic fame pereo. Surgam et ibo ad patrem meum: et dica ei pater: peccaui in celum et coram te: iam non sum dignus uocari filius tuus: fac me sicut unum de mercenariis tuis. Et surgens uenit ad patrem suum. Cum autem adhuc longe esset: uidit illum pater ipse: et misericordia motus est: et accurrens cecidit super collum eius: et osculatus est eum. Dixitque ei filius. Pater: peccaui in celum et coram te: iam non sum dignus uocari filius

tuus. Dixit autem pater ad seruos suos. Eto pferite stolam primam: et induite illum: et dote anulum in manum eius: et calceamenta in pedes eius. Et adducite vitulum saginatum et occidite: et manducemus et epulamur: quia hic filius meus mortuus fuerat et reuixit: perierat et inuentus est. Et ceperunt epulari. Erat autem filius eius senior in agro. Et cum ueniret et appropinquaret domui: audiuit symphoniam et chorum: et uocauit unum de seruis: et interrogauit quid hec essent. Ille dixit illi. Frater tuus uenit: et occidit patrem tuum vitulum saginatum: quia saluum illum recepit. Indignatus est autem: et nolebat introire. Pater ergo illius egressus cepit rogare illum. At ille respondens dixit patri suo. Ecce cor annis seruis tibi: et nunquam mandatum tuum preui: et nunquam dedi michi hedum ut cum amicis meis epularet. Sed postquam filius tuus hic qui deuorauit substantiam suam cum meretricibus uenit: occidisti illi vitulum saginatum. At ipse dixit illi. Fili tu semper mentis: et omnia mea tua sunt. Epulatus autem et gaudere oportebat: quia frater tuus hic mortuus erat et reuixit: perierat et inuentus est. **XVI**

Homo quidam erat diues qui habebat uillam: et hic diffamatus est apud illos: quasi dissipasset bona ipsius. Et uocauit illum: et ait illi. Quid hoc audio de te? Redde rationem uillitacionis tue. Nam enim non poteris uillicare. Ait autem uillicus intra se. Quid faciam: quia dominus meus aufert a me uillitacionem? Fodere non valeo: mendicare rubesco. Scio quid faciam: ut cum amotus fuero a uillitacione: recipiam me in domos suas. Conuocatis

itaque singulis debitoribus domini sui: dicebat primo. Quantum debes domino meo? At ille dixit. Centum rados olei. Dixitque illi. Accipe cautionem tuam: et sede cito scribe quinquaginta. Deinde alio dixit. Tu uero quantum debes? Qui ait. Centum choros tritici. Ait illi. Accipe stas tuas: et scribe octoginta. Et laudauit dominus uillicum iniquitatis quam prudenter fecisset: quia filij huius seculi prudentiores filiis lucis in generatione sua sunt. Et ego uobis dico. Facite uobis amicos de mamona iniquitatis: ut cum defeceritis recipiant uos in eterna tabernacula. Qui fidelis est in minimo et in maiori fidelis est: et qui in modico iniquus est: et in maiori iniquus est. Si ergo in iniquo mamona fideles non fuistis: quid uerum est quis credet uobis? Et si in alieno fideles non fuistis: quid uerum est quis dabit uobis? Nemo seruus potest duobus dominis seruire. Aut enim unum odiet: et alterum diligit: aut uni adhaerebit et alterum contemnet. Non potestis deo seruire et mamone. Audistis autem omnia hec pharisaei qui erant auarici: et deridebant illum. Et ait illis. Vos estis qui iustificastis uos coram hominibus: deus autem nouit corda uestra. Quia quod hominibus altum est: abominatio est ante deum. Ite et prophete usque ad ioannem: et ego regnum dei euangelizabo: et omnis in illud uim facit. Facilius est autem celum et terram pretere: quam de lege uinum apicem cadere. Quis ergo dimittit uxorem suam: et alteram ducit mechatur: et qui dimissam a viro ducit mechatur? Homo quidam erat diues qui induebatur purpura et bisso: et epulabatur quotidie splendide. Et erat quidam mendicus nomine lazarus: qui iacebat